

Udumbara

– Suna İPCİ · 05 Aralık 2010

Karanlığın soğuk duvarlarına
Avereye dönen yalnızlığımla
Gözlerimle çiziyorum adını.
Zindan karası gecelerde
Islak kaldırımlar da,
Gülen gözlerin aydınlatır yollarımı.

Kapandı tüm bedenim sensizliğinde
Sevgi perdelerini arala gülüm
Yitirdiğim günyüzüm ol
Kurak çöllerde yüreğim
Susuzluğuma,suskunluğuma eş ol
Kana kana içeyim sevgini

Daralan yüreğimdeki umut rüzgarım
Buldum en güzelini cennet misali kalbinde
Azgın dalgalardan sığındığım kayalığım
Kuruyan,çoraklaşan kalbimin
Çöllerinde açan çiçeğim(udunbara)
Gözlerimden süzülen nazenin gözyaşlarını bıraktım.

Umutlarını tohum, sevgini günes bildim
Udubara ektim kalbimin çorak topraklarına,
Kururmu diye şüphe girmez içime.
Yarınlar da ki umutlarımızla, mutluluklarda yeşerecek
Gökyüzünde ki yıldızlara eş
Gözbebeklerinden aydınlığa düşmek isterim

UDUNBARA:Üç bin yılda bir defa açan çiçek
Üç bin yılda bir çiçek açtığına inanılıyor.
Şimdiye kadar dünyada sadece 15 tane tespit edilen udumbara çiçeği

Burada anlatmak istediğim sevgimin gönül bahçesinde açan en değerli çiçekle eş olduğu bilinmesidir...
YAZAN:SUNA İPCİ 08/10/2010 İZMİR